

stille denne sikkerhed, indtil det er fastslået, om den ansvarlige for driften af skibet kan identificeres og stille den fornødne sikkerhed. Skulle det vise sig umuligt at identificere den ansvarlige for driften eller kan denne ikke stille sikkerhed, vil kravet om sikkerhedsstillelse skulle fastholdes i forhold til den registrerede ejer i medfør af § 44.

Med henblik på at minimere ulemperne for den registrerede ejer i de tilfælde, hvor der er krævet sikkerhedsstillelse efter § 44, men det efterfølgende viser sig, at der er tale om en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade og at kravet om sikkerhedsstillelse derfor skal rejses efter reglerne i den foreslåede § 41 e, stk. 2 og 3, vil miljøcentrene bestræbe sig på at træffe afgørelse om, hvorvidt der foreligger en miljøskaade eller overhængende fare herfor snarest muligt.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 1 fastlægges, at udgifter, i forbindelse med afværgelse af en miljøskaade eller en overhængende fare herfor i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets regler, primært skal afholdes af den ansvarlige for driften af skibet.

Kan den ansvarlige for driften af skibet imidlertid ikke identificeres, eller har vedkommende ikke betalingsevne, foreslås det, at ejeren i det omfang, der ikke er identitet mellem den ansvarlige og ejeren, skal betale udgifterne i overensstemmelse med reglerne i § 44.

Den subsidiaire betalingsforpligtelse for ejeren indtræder fra det tidspunkt, hvor forsvarsministerens bestræbelser på at lokalisere den ansvarlige for driftens opholdssted har vist sig frugtesløse, eller det har vist sig, at den ansvarlige ikke har betalingsevne.

Med hensyn til identifikationskravet skal forsvarsministeren i den forbindelse have udfoldet rimelige anstrengelser for at efterspore den ansvarliges opholdssted. Med hensyn til den ansvarliges betalingsevne kan kravet gøres gældende overfor ejeren, når det kan konstateres, at betaling helt eller delvist ikke kan opnås hos den ansvarlige for driften.

Forældelsesfristen regnes i overensstemmelse med de almindelige forældelsesregler fra det tidligste tidspunkt, til hvilken fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt.

I forhold til ejeren regnes forældelsesfristen enten fra det tidspunkt, hvor det har vist sig, at forsvarsministeren ikke har kunnet lokalisere opholdsstedet for den ansvarlige for driften eller, hvor det har vist sig, at den ansvarlige ikke har betalingsevne. Med hensyn til identifikationskravet skal forsvarsministeren i den forbindelse have udfoldet rimelige anstrengelser for at

efterspore den ansvarliges opholdssted, og forældelsesfristen løber således fra det tidspunkt, hvor det kan konstateres, at undersøgelserne af opholdsstedet har været frugtesløse. Med hensyn til betalingstidspunktet regnes forældelsesfristen fra det tidspunkt, hvor det er godtgjort, at den ansvarlige for driften mangler betalingsevne.

For så vidt angår forældelse i forhold til den ansvarlige for driften finder reglerne i miljøskadelovens § 47 anvendelse.

Det objektive ansvar for rimelige bekæmpelsesomkostninger, der påhviler ejeren i medfør af § 44 indtræder kun, hvis udtømmingen eller udledningen er i strid med loven eller tilhørende bekendtgørelser eller er omfattet af § 58 (om ulykker m.v.).

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 2 gennemføres direktivets artikel 8, stk. 2, om sikkerhedsstillelse for omkostningerne til afværgelse af en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade.

Den ansvarlige for driften skal stille sikkerhed over for forsvarsministeren for omkostningerne til bekæmpelsesforanstaltninger og forsvarsministeren kan bestemme, at skibet skal tilbageholdes, indtil sikkerhed er stillet. Bestemmelsen svarer til § 44, stk. 3, dog med den forskel, at kravet om sikkerhedsstillelse skal fremsættes.

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 3 gives der forsvarsministeren mulighed for at kræve sikkerhedsstillelse for udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger i forbindelse med en miljøskaade eller en overhængende fare herfor over for den registrerede ejer og for at bestemme, at skibet skal tilbageholdes, indtil ejer har stillet sikkerhed. Dette kan ske, indtil den ansvarlige for driften af skibet stiller sikkerhed efter bestemmelsen i stk. 2., jf. bemærkningerne ovenfor til bestemmelsen.

Til § 41 f

Med den foreslåede bestemmelse fastlægges i stk. 1, at udgifter i forbindelse med afværgelse af en miljøskaade eller en overhængende fare herfor i overensstemmelse med miljøansvarsdirektivets regler, primært skal afholdes af den ansvarlige for driften af et skib, et luftfartøj, en platform eller en rørledning.

Kommunalbestyrelsens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger i forbindelse med olie- og kemikaliefurening af kyststrækninger og havne efter § 35, jf. § 41 b, skal betales af den ansvarlige for et skib, et luftfartøj, en rørledning eller en platform. Kravet på betaling vil kunne gøres gældende af miljøministeren som følge af regler udstedt i medfør af § 36